

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Toma Nadejda

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Țurcanu Igor în numele inculpatului Guțu Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Guțu Alexandru Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 01.02.2018 – 04.06.2018;
2. Instanța de apel : 23.06.2018 – 04.11.2020;
3. Instanța de recurs ordinar : 01.02.2021 – 10.03.2021.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 04 iunie 2018, inculpatul Guțu Alexandru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

S-a încasat de la Guțu Alexandru în beneficiul lui Colesnic Anatolie prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 10500 lei și prejudiciul moral cauzat prin infracțiune în sumă de 5000 lei.

2. Potrivit sentinței instanța a constatat că inculpatul Guțu Alexandru, pe data de 27.07.2017, aproximativ pe la orele 23:30, aflându-se în preajma școlii sportive din s.Trinca, r-nul Edineț, din intenții huliganice, manifestând o obraznicie deosebită, fără nici un motiv i-a aplicat o lovitură cu un par din lemn lui Colesnic Anatolie în regiunea feței, în timp ce ultimul se deplasa împreună cu Bajura Cristian cu motocicleta ultimului pe drumul de lângă școala sportivă sus-menționată. Ca consecință Colesnic Anatolie a căzut jos de pe motocicletă, iar Guțu Alexandru continua fără careva motive să-i aplice lovituri cu picioarele peste diferite părți ale

corpului, numindu-l totodată cu cuvinte necenzurate. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 227-D din 26.12.2017, la Colesnic Anatolie au fost depistate comoție cerebrală, fractura oaselor nazale, echimoze la față și umărul drept, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp contodont dur posibil la data și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală ușoară, cu dereglarea sănătății de scurtă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul Plîngău Alexandru, prin care a solicitat casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Guțu Alexandru să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A încasa de la Guțu Alexandru cheltuielile de judecată suportate de către stat în sumă de 498 lei.

În motivarea apelului acuzatorul a invocat, că instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului, nu a ținut cont în mod obiectiv de prevederile art. 75 Cod penal. Atît în cadrul ședinței de judecată, cît și la faza de examinare a cauzei penale, inculpatul nu a recunoscut vina, pledînd astfel pentru o sentință de achitare. Totodată inculpatul a recunoscut că anume el neavînd careva motive i-a aplicat lui Colesnic Anatolie o lovitură în regiunea feței cu un obiect din lemn. Astfel reieșind din poziția inculpatului atît la faza de urmărire penală cît și la faza de judecare a cauzei în instanța de fond, ultimul nu se căiește de fapta comisă, astfel nu are remușcări pentru cele săvîrșite.

A susținut, că instanța de fond, aplicînd o pedeapsă minimală și non-privativă de libertate în privința lui Guțu Alexandru, s-a bazat doar pe materialul caracterizant al inculpatului, precum și pe faptul că are la întreținere doi copii minori, totodată ignorînd circumstanțele comiterii de către acesta a infracțiunii încriminate. Instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, săvîrșită cu intenție directă, însoțită de obrăznicie deosebită, soldată cu cauzarea vătămării corporale. Totodată instanța de judecată nu a luat în considerație circumstanțele comiterii crimei și anume, faptul că inculpatul Guțu Alexandru, neavînd careva motive, manifestînd obrăznicie deosebită, în centrul satului, a luat un par de lemn și fără careva motive i-a aplicat o lovitură părții vătămate în regiunea feței, în timp ce acesta se deplasa cu motocicleta. Totodată instanța de judecată nu a ținut cont nici de faptul că acțiunile inculpatului nu s-au oprit la lovitură sus-indicată, și anume în momentul cînd partea vătămată a căzut jos, inculpatul Guțu Alexandru a continuat să-i aplice multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, fapt ce denotă pericolul social al acestuia. Mai mult ca atît, inculpatul atît la urmărirea penală, cît și în instanța de judecată nu a recunoscut vina, și nu a dat dovadă că se căiește de fapta comisă.

A considerat, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni manifestate prin intenție directă, însoțită de violență și obrăznicie deosebită, cu folosirea unui obiect destinat pentru vătămarea corporală, denotă faptul că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal

va genera dispreț față de pedeapsă, nefiind eficientă pentru corectarea infractorului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Pedeapsa cu închisoare pe un termen de 4 ani, va restabili echitatea socială și va preveni comiterea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și din partea altor persoane. Inculpatul necăindu-se de fapta săvârșită, nu a conștientizat pericolul pe care îl prezintă acțiunile sale. Astfel aplicarea unei pedepse non-privative de libertate, pentru acțiunile săvârșite de către Guțu Alexandru, soldate cu vătămarea integrității corporale a părții vătămate, acțiuni săvârșite contra ordinii publice, cu folosirea obiectelor destinate pentru vătămarea integrității corporale, ar condiționa pierderea încrederii în justiție atât din partea părții vătămate, cât și din partea societății, precum și defăimarea imaginii justiției în societate.

A menționat, că instanța de fond în dispozitiv a omis să se expună asupra cheltuielilor judiciare solicitate de acuzatorul de stat, suportate de către stat în cadrul examinării prezentei cauze penale, în cazul de față conform art. 227-229 Cod de procedură penală la stabilirea vinovăției inculpatului, cheltuielile de judecată sub formă de costul foilor cauzei penale în sumă de 50 lei, precum și costul constatării medico-legale nr. 512 din 28.07.2017 în sumă de 128 lei și costul expertizei medico-legale nr. 227-D din 26.12.2017 în sumă de 320 lei.

3.1. La fel, a declarat apel și avocatul Țurcanu Igor în numele inculpatului Guțu Alexandru, prin care a invocat, că în motivarea sentinței instanța a menționat că va ține cont și de faptul, că în cadrul urmăririi penale inculpatul Guțu A. și apărătorul I. Țurcanu au solicitat efectuarea confruntării între inculpatul Guțu Alexandru și partea vătămată Colesnic A., precum și alte persoane, drept dovadă fiind cererea din data de 16.01.2018 (f.d. 77), cerere care a fost respinsă prin ordonanța din 18.01.2018 emisă de către procurorul A.Plîngău (f.d 78). Pe parcursul examinării cauzei în judecată, acuzarea așa și nu a asigurat prezența în ședința de judecată a părții vătămate Colesnic A., precum și a altor persoane conform cererii din 16.01.2018 (f.d. 77) și nu a fost asigurat dreptul inculpatului de a se confrunta cu partea vătămată nici la etapa de urmărire penală și nici la cercetarea judecătorească. Astfel, este evident că instanța nu a asigurat un proces corect și echitabil inculpatului Guțu Alexandru, pentru că nu a fost confruntat cu martorii acuzării nici la etapa de urmărire penală și nici la etapa de cercetare judecătorească.

A menționat, că instanța a reținut faptul că, cercetarea judecătorească a derulat în cadrul mai multor ședințe judiciare în cadrul cărora partea vătămată Colesnic A. nu a fost prezentă, deși de fiecare dată de către instanță a fost pusă în sarcina procurorului asigurarea prezenței la ședințele de judecată a părții vătămate Colesnic A., dispoziție care nu a fost executată, în astfel de condiții a fost imposibilă audierea ultimului, precum și efectuarea confruntării între inculpatul Guțu A. și partea vătămată Colesnic A.. Instanța a considerat că în atare circumstanțe, neexecutarea de către procuror a indicațiilor instanței în privința asigurării prezenței în cadrul cercetării judecătorești a părții vătămate și civile, a avut drept urmare constatarea de

către instanță a încălcării dreptului la apărare al inculpatului garantat de art. 6 alin.(2) CEDO și în special cel de a adresa întrebări victimei. Instanța corect a reținut omisiunile procurorului de a asigura confruntarea cu partea vătămată și cu martorii acuzării, dar a făcut aceeași greșeală ca și acuzatorul de stat. Instanța l-a condamnat pe Guțu Alexandru în lipsa probei: declarațiilor părții vătămate și a martorilor acuzării, deoarece declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării nici nu au fost cercetate în ședința de judecată și nici nu stau la baza sentinței de condamnare.

Avocatul a considerat, că acțiunea civilă incorect a fost admisă de instanță. Cererea de admitere a acțiunii civile a fost înaintată și semnată de către avocatul părții vătămate, dar nu nemijlocit de partea vătămată. Astfel, avocatul părții vătămate nu avea împuterniciri legale de a înainta acțiune civilă, stabilite prin procură notarială. În procesul penal prevederile art. 81 Cod de procedură civilă nu sunt aplicabile, deoarece țin de procedura civilă, iar acțiunea civilă în procesul penal se reglementează de normele de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2020, au fost respinse ca fiind nefondate apelul declarat de procurorul Plîngău Alexandru și apelul declarat de avocatul Țurcanu Igor în numele inculpatului Guțu Alexandru, și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

4.1. Instanța de apel a constatat că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, neconstatându-se temei de casare, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, stabilind pe deplin circumstanțele relevante ale cauzei și permițând părților să utilizeze eficient orice drept de apel eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania).

Instanța de apel a constatat, că instanța de fond la examinarea cauzei a apreciat cumulul de probe la justa valoare și a adoptat o sentință de condamnare, care corespunde bazei probante existente pe cauză.

Concluzia instanței de fond privind vinovăția inculpatului este bazată pe probe pertinente, concludente și utile, care coroborează între ele și confirmă în afara oricărui dubiu vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal - *huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită și care au fost săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.*

Instanța de apel a reținut, că temeinicia sentinței a fost verificată reieșind din argumentele aduse de către autorii apelurilor în raport cu materialul probant acumulat și cu cadrul legal existent.

Deși inculpatul își neagă vina în comiterea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia se confirmă și se întemeiază pe următoarele probe: declarațiile martorului Gudumac Vasile, martorului Nistor Andrei, martorului Guzun Dragoș.

Instanța de apel a menționat că în afară de aceasta, vina inculpatului se confirmă prin materialele cauzei, examinate în ședința de judecată:

- plîngerea lui Colesnic Anatolie din data de 28.07.2017 adresată IP Edineț, prin care solicită să fie luate măsuri cu persoana pe nume „Maxim”, care la data de 27.07.2017, fără nici un motiv, i-a aplicat o lovitură în regiunea nasului cu un par din lemn, provocîndu-i dureri fizice (v. 1, f.d.5);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28.07.2017, conform căruia a fost cercetat spațiul adiacent școlii sportive din s.Trinca, r. Edineț, de unde a fost ridicată o bucată de lemn de culoare verde cu lungimea de 90 cm și lățimea de 6 cm (v. 1, f.d. 6);

- raportul de constatare medico-legală nr.512 din 28.07.2017, conform căruia în momentul examinării la Colesnic A. a fost depistată comoție cerebrală, fractura oaselor nazale, echimoze la față și umărul drept, ce au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contodent, condiționînd dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată (v. 1, f.d. 14);

- ordonanța privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 30.08.2017 (v. 1, f.d. 26-28);

- hotărîrea emisă de Judecătoria Edineț din 17.10.2017, prin care a fost anulată ordonanța procurorului prin care Guțu A. a fost sancționat în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, iar procesul contravențional în privința lui Guțu A. a fost încetat (v. 1, f.d. 30-32, 33-35);

- tabelul fotografic anexat la procesul-verbal de examinare a corpului lui Colesnic A. cu semne de maltratare (v. 1, f.d. 56);

- raportul de expertiză judiciară nr. 227-D din 26.12.2017, conform căruia la Colesnic A. a fost depistată comoție cerebrală, fractura oaselor nazale, echimoze la față și umărul drept, ce au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contodent, posibil la data de 27.07.2017 și în circumstanțele expuse de inculpat și martorii acuzării și se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată (v. 1, f.d.59);

- corpul delict cercetat în ședința judiciară în ordinea art. 372 Cod de procedură penală, și anume o bucată de lemn de culoare verde cu lungimea de 90 cm și lățimea de 6 cm, recunoscută de inculpat ca fiind obiectul cu ajutorul căruia i-a aplicat o lovitură lui Colesnic Anatol.

În viziunea instanței de apel probele sus-indicate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele acestuia precum că nu a întreprins acțiuni huliganice în privința părții vătămate Colesnic Anatolie.

În acest sens este neîntemeiată cerința inculpatului și apărătorului acestuia privind achitarea lui. În cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine, că inculpatul Guțu Alexandru i-a aplicat părții vătămate Colesnic Anatolie lovitură cu

parul în timp ce ultimul se deplasa în calitate de pasager pe motocicletă, de la care acesta a căzut, primind leziunile corporale constatate în raportul de expertiză.

Faptul dat se confirmă prin declarațiile martorului Xxxxx date în instanța de fond, care a comunicat, că Bajura Cristian a urcat la volanul motocicletei ce-i aparține și cu el din urmă au urcat Gudumac V. și Colesnic A., și au plecat spre domiciliul lui Gudumac Vasile. Martorul a mai stat la cafenea cu prietenii săi, apoi au plecat spre școala sportivă. Apropiindu-se de școala sportivă, el l-a observat pe Guțu A. cum a ieșit de după o clădire, avînd în mîna un par din lemn cu care intenționa să lovească persoanele de pe motocicletă. După lovitură Colesnic A. a căzut jos din mers, iar Guțu A. s-a apropiat de el și a început să-l lovească cu picioarele peste diferite părți ale corpului.

Instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului se confirmă prin însăși declarațiile lui, care în instanța de apel a explicat, că vina o recunoaște parțial, declarînd că, pe Colesnic l-a lovit cu un par luat de jos. Gudumac l-a apelat pe Bajura și l-a chemat să vină deoarece este o bătaie. După ce Gudumac l-a bătut pe Nistor, l-a apelat pe Bajura. Acesta a venit și l-a întrebat pe Gudumac unde este persoana. Inculpatul s-a dus să-l preîntâmpine pe Nistor să se ducă acasă, pentru că urmează ca pe acesta să-l bată. Când s-a coborât în vale, s-a dus după Nistor, în acest timp a trecut o mașină, el s-a dus după magazin, apoi a trecut o motocicletă. În acel moment inculpatul a ieșit de după magazin și în acest timp motocicleta venea spre el cu viteză și inculpatul din față l-a lovit cu parul pe pasagerul motocicletei.

Cu toate că inculpatul recunoaște că i-a aplicat părții vătămate Colesnic Anatolie lovitură cu parul, totuși partea apărării susține, că prima instanță a dat o interpretare neobiectivă probelor acumulate în prezenta cauză și eronat a calificat acțiunile acestuia în baza art. 287 Cod penal.

În așa mod, instanța de apel a atestat, că în cazul din speță s-au manifestat aspectele enumerate supra, acțiunile inculpatului pe deplin întrunind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal, fapt confirmat prin cumulul de probe prezentate de partea acuzării și pe deplin apreciate la justa valoare de către prima instanță.

La acest capitol, instanța de apel a luat în considerație faptul că la fața locului conflictului era Bajura Cristian, care conducea motocicleta pe care se afla și partea vătămată Colesnic Anatolie în calitate de pasager, că infracțiunea a fost comisă în loc public - în preajma școlii sportive din s.Trinca, r-nul Edineț, din intenții huliganice, manifestînd o obrăznicie deosebită, fără nici un motiv i-a aplicat o lovitură cu un par din lemn lui Colesnic Anatolie în regiunea feței, în timp ce ultimul se deplasa împreună cu Bajura Cristian cu motocicleta ultimului pe drumul de lîngă școala sportivă sus-menționată. Ca consecință Colesnic Anatolie a căzut jos de pe motocicletă, iar Guțu Alexandru continua fără careva motive să-i aplice lovituri cu picioarele peste diferite părți ale corpului, numindu-l totodată cu cuvinte necenzurate, or conform practicii judiciare în cauzele penale despre huliganism, prin

obrăznicie deosebită se înțeleg acțiunile de încălcare grosolană a ordinii publice însoțite de acte de violență asupra persoanei, de distrugere și degradare a bunurilor proprietarului.

În acest context instanța de apel a menționat, că acțiunile inculpatului Guțu Alexandru constituie infracțiunea prevăzută de art. 287 Cod penal, și nu o contravenție, după cum pretinde partea apărării. Totodată, faptul că în privința inculpatului a fost aplicată sancțiunea contravențională prin ordonanța procurorului din 30.08.2017 în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional nu denotă nevinovăția inculpatului. Or, această ordonanță a fost anulată prin hotărârea Judecătorei Edineț sediul Central din 17.10.2017, cu încetarea procesului contravențional, hotărâre care nu a fost contestată de partea apărării și are puterea lucrului judecat, iar ulterior în privința inculpatului Guțu Alexandru a fost pornită urmărirea penală pe faptul comiterii de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a conchis că sunt nefondate alegațiile inculpatului, precum că pe pasager l-a lovit din spaimă. A crezut că motocicletă vine spre el și din acest motiv s-a speriat, crezând că este și Nistor pe acea motocicletă. Când au trecut persoanele a doua oară cu motocicletă, nu a avut posibilitatea să se ascundă. Era speriat că îl caută și pe el, l-a lovit pe pasager pentru că avea frică să nu fie bătut. Aceste declarații ale inculpatului instanța de apel le-a apreciat critic, care reprezintă o metodă de apărare a acestuia în vederea evitării răspunderii penale, sugerând în acest mod că în cazul din speță a avut loc o pretinsă legitimă apărare din partea inculpatului.

Instanța de apel a concluzionat, că acțiunile inculpatului Guțu Alexandru nu se încadrează în prevederile art. 36 Cod penal, și nu constituie legitimă apărare împotriva pretinsului atac săvârșit de partea vătămată Colesnic Anatolie. Or, chiar și în ipoteza existenței unui presupus pericol din partea părții vătămate asupra inculpatului Guțu Alexandru, deși în cazul din speță se atestă că nici nu a existat un atac din partea victimei Colesnic Anatolie până la aplicarea loviturii de către inculpat.

Cu atât mai mult, după cum reiese din circumstanțele comiterii infracțiunii, inculpatul Guțu Alexandru avea suficient timp și posibilitate să fugă de la fața locului, și să se ascundă de la locul unde anterior a fost un conflict, deși inculpatul nu a fost implicat în acel conflict. Or, după cum reiese din declarațiile ultimului, acesta s-a dus după magazin, apoi a trecut o motocicletă. În acel moment inculpatul a ieșit de după magazin și în acest timp motocicletă venea spre el cu viteză și inculpatul din față l-a lovit cu parul pe pasagerul motocicletei. Astfel, în situația în care inculpatul era speriat că îl caută și pe el și avea frică să nu fie bătut, din momentul când motocicletă a trecut prima oară, ultimul a avut destul timp pentru a fugi de la locul faptei și a se ascunde. Contrar faptului dat, inculpatul a ieșit în fața motocicletei și a lovit partea vătămată cu parul peste față în timpul deplasării acestuia cu motocicletă.

Instanța de apel a menționat că la baza sentinței și deciziei de condamnare sunt puse doar probe ce au fost cercetate nemijlocit de către instanțe, fără a face referire la declarațiile părții vătămate, iar probele cercetate în instanță confirmă incontestabil vinovăția inculpatului.

Instanța de apel a respins și dezacordul părții apărării cu soluția instanței de fond privind admiterea acțiunii civile înaintate în interesele părții vătămate Colesnic Anatolie. Or, faptul că acțiunea civilă nu a fost înaintată nemijlocit de către partea vătămată, ci de către avocatul acestuia, nu constituie o eroare sau un temei pentru respingerea acțiunii, odată ce interesele părții vătămate au fost reprezentate de avocatul G. Moldovan, care acționa în numele lui Colesnic Anatolie, fiind împuternicită de ultimul în baza mandatului inclusiv de a depune cereri în numele lui. Cu atât mai mult, având în vedere că în ședința instanței de apel avocatul I. Țurcanu a explicat că acțiunea civilă poate fi admisă doar în principiu, reiese că partea apărării admite faptul depunerii acțiunii de către avocat, nefiind de acord doar cu faptul încasării de la inculpat a prejudiciului material și celui moral, inculpatul explicând că nu este de acord cu acțiunea civilă din motiv că a avut și el de pățimit după cazul dat.

Argumentarea făcută de instanța de fond corespunde circumstanțelor cauzei și nu sunt temei de a interveni în soluția adoptată pe cauză privind vinovăția lui Guțu Alexandru. Acțiunile inculpatului pe deplin se încadrează în prevederile art. 287 alin. (3) Cod penal - huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care se deosebesc printr-o obraznicie deosebită și care au fost săvârșite cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului s-a condus de prevederile art. 61 Cod penal, la fel și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. art. 7 și 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei. Pedepsa a fost numită în limitele sancțiunii prevăzute la articolul incriminat inculpatului și care este adecvată celor comise, care se racordă la toate circumstanțele stabilite, și își va atinge scopurile puse de pedeapsa penală.

Totodată, instanța de fond legal și întemeiat a statuat, că corectarea inculpatului poate fi înfăptuită fără izolarea acestuia de societate, dispunând astfel aplicarea în privința lui a pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării ei pe un termen de probă. Pedepsa întru totul corespunde rigorilor legale și temei pentru aplicarea unei pedepse mai grave nu sunt, urmând a fi respinse argumentele procurorului expuse în apelul declarat. Deducând soluția enunțată, instanța de apel a concluzionat că temei pentru aplicarea în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării ei servește faptul, că inculpatul se caracterizează din punct de vedere pozitiv, anterior nu a fost condamnat, fiind atras pentru prima dată la răspundere penală, precum și

faptul încălcării dreptului la apărare al inculpatului garantat de art. 6 alin. (2) CEDO, circumstanțe care au fost reținute de instanța de fond în sentința adoptată.

În ce privește solicitarea acuzatorului de stat referitor la încasarea de la inculpatul Guțu Alexandru a cheltuielilor judiciare în mărime de 498 lei, aceasta a fost respinsă ca fiind neîntemeiată din motivele expuse în continuare.

Instanța de apel a statuat, că cheltuielile suportate pentru efectuarea constatării medico-legale și expertizei medico-legale, precum și costul foilor nu pot fi încasate de la inculpatul Guțu Alexandru, deoarece sunt cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în contul statului. Mai mult ca atât, infracțiunea a fost comisă de inculpat până la modificarea legislației procesual-penale care prevede posibilitatea încasării cheltuielilor judiciare din contul inculpatului.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a considerat că temei pentru casarea sentinței instanței de fond lipsesc, iar argumentele expuse în apelurile declarate sunt nefondate, din care considerente acestea au fost respinse ca nefondate.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat în termen, recurs ordinar avocatul Țurcanu Igor în numele inculpatului Guțu Alexandru, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu rejudecarea cauzei și încetarea procesului penal pentru motivul că fapta săvârșită de Guțu Alexandru reprezintă o contravenție pentru care a fost tras la răspundere și a achitat amenda și pentru că nimeni nu poate să fie atras la răspundere pentru aceeași faptă de două ori.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat următoarele motive:

- prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- prevederile art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală - nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- în apel a fost menționat că instanța a condamnat pe Guțu Alexandru în lipsa probelor: declarațiilor părții vătămate și a martorilor acuzării. Deoarece, declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării nici nu au fost cercetate în ședința de judecată și nici nu stau la baza sentinței de condamnare;

- apărarea a invocat că din sentință se vede clar că instanța în calitate de probe face trimitere la plângerea părții vătămate și declarațiile inculpatului. Și instanța interpretează în motivare doar declarațiile inculpatului. Or, se primește că dacă Guțu Alexandru se folosea de dreptul de a nu face declarații, atunci instanța nu avea nici un temei de a-l condamna pe Guțu Alexandru;

- organul de urmărire penală și-a bazat învinuirile aduse prin probe dobândite ilicit, prin tănuirea probelor și falsificarea probelor, inclusiv prin darea de mărturie

neveridice de martorii acuzării, inclusiv minorul Xxxxx de la care a fost ridicat corpul delict peste 5 luni de zile de la cercetarea la fața locului;

- ca corp delict a fost prezentat în instanță nu acel obiect, ce a fost ridicat la cercetarea de la fața locului la data de 28.07.2017 de către polițistul Ursu Denis, dar acela, ce a fost ridicat de la martorul minor Xxxxx la 23 decembrie 2017 peste 5 luni de zile;

- conform raportului de constatare medico-legală nr.512 din 28.07.2017, conform căruia în momentul examinării la Colesnic A. a fost depistată comoție cerebrală, fractura oaselor nazale, echimoze la față și umărul drept, ce au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contondent, condiționând dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată (v. 1, f.d. 14) nu au fost stabilite careva vătămări corporale la partea vătămată pe corp, care ar fi trebuit să fie, dacă ar fi fost veridice declarațiile martorului Xxxxx, precum că Guțu A. s-a apropiat de partea vătămată și a început să-l lovească cu picioarele peste diferite părți ale corpului. Or, instanța de apel pune la baza deciziei sale anume declarațiile martorului Xxxxx, care ar fi văzut cum Guțu Alexandru bate partea vătămată cu picioarele. În plângerea din 28.07.2017 (vol.1, f.d. 5) partea vătămată nu indică că ar fi fost bătut cu picioarele. Fiind audiat în calitate de parte vătămată la 11.12.2017 (vol.1, f.d. 48) Colesnic Anatolie a declarat, că Guțu Alexandru, apropiindu - se de el i-ar fi aplicat câteva lovituri cu picioarele. Și declarațiile căruia nu au fost confirmate de raportul de constatare medico-legală nr.512 din 28.07.2017, dar și raportul de expertiză judiciară din 26 decembrie 2017 (vol.1, f.d. 59);

- instanțele nu au luat în considerație că încă la 05.01.2018 procurorul Plîngău Alexandru a fost recuzat, pentru motivul că el a examinat anterior cauza contravențională față de Guțu Alexandru, aceleași circumstanțe și s-a expus deja părerea, (vol. 1. f.d. 67);

- recurentul a menționat că conform procesului - verbal al ședinței de judecată din 17 mai 2018 (vol.1, f.d. 174 - 176) se atestă faptul neprezentării la ședința de judecată a părții vătămate Colesnic A. și instanța a decis, contrar poziției părții apărării de a continua examinarea cauzei, pe motivul evitării tergiversării cauzei penale și că instanța a decis finisarea examinării cauzei în fond;

- din conținutul proceselor - verbale din materialele cauzei penale ce țin de examinarea cauzei penale în prima instanță se vede clar că nu au fost prezentate de către acuzare și examinate corpurile delictelor unul recunoscut ca corp delict cu lungimea de 71 cm (vol.1, f. d.55), iar altul de 90 cm și lățimea de 6 cm, ridicat de la fața locului la 28 iulie 2017 și pe care se bazează decizia instanței de apel;

- la baza sentinței de condamnare nu pot fi puse corpurile delictelor care nu au fost examinate și cercetate de instanță, cu atât mai mult că instanța de apel nu era în drept să se bazeze pe probe care nu au fost cercetate în prima instanță, dar și - în instanța de apel;

- la f. d. 216, vol. 1 se regăsește cererea din 07.11.2018 al avocatului Țurcanu Igor pe numele instanței de apel de asigurare a confruntării inculpatului Guțu Alexandru cu partea vătămată Colesnic Anatolie, martorii Gudumac Vasile și Bobu Ghenadie, care erau incluși în lista probelor, dar nu au fost audiați în prima instanță;

- instanța de apel a găsit de cuviință că cauza poate fi examinată în lipsa părții vătămate, chiar dacă el nu a fost prezent nici la o ședință în prima instanță și nici la o ședință în instanța de apel și a emis o decizie ilegală.

6. Procurorul prin referința depusă a solicitat inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că contestația depusă nu conține argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în această cauză penală – cerințe obligatorii, și care fiind stipulate în dispoziția art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, ceea ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:*

Pornind de la dispoziția art.432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, în care se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat. Soluția instanței prin care se dispune inadmisibilitatea cererii de recurs, din motiv că este vădit neîntemeiată, este precedată de efectuarea verificării temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, drept urmare constatându-se că actul recurat este conform legii, fără a prezenta vreo lipsă de natură să-l afecteze și să genereze desființarea acestuia.

În baza celor expuse în art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în care se relevă că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând motivele indicate în textul recursului, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând că acestea sunt insuficiente și procesul penal urmează a fi încetat pe motivul că fapta săvârșită de Guțu Alexandru reprezintă o contravenție pentru care a fost tras la răspundere și a achitat amenda.

La acest capitol, instanța de recurs subliniază că, procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de

apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Această concluzie se desprinde din prevederile art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct.1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept.

Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare.

Conform prevederilor pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Colegiul penal raportînd temeiul invocat de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de avocat, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile procurorului și al avocatului Țurcanu Igor în numele inculpatului Guțu Alexandru, instanța de apel nu a admis nici o eroare care să afecteze soluția instanței, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinenței și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Guțu Alexandru privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal să fie întemeiată și legală.

La concluzia enunțată instanța de apel a ajuns, în rezultatul cercetării probelor, descrise în pct. 4.1 al prezentei decizii, care au fost apreciate conform art. 101 Cod procedură penală, iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește.

În ceea ce privește erorile de drept invocate de avocatul Țurcanu Igor, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când în cauză nu au fost întrunite elementele

infracțiunii, Colegiul penal reține, că aceste temeuri pentru declararea recursului ordinar de asemenea nu și-au găsit confirmare la examinare.

În argumentarea recursului recurentul face trimitere la lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, considerînd că inculpatul a comis o contravenție, însă verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul Guțu Alexandru nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar probele administrate nu sunt suficiente pentru a constata că faptele există și constituie infracțiune, Colegiul penal consideră ca este un argument neîntemeiat, fiindcă instanța de apel verificînd probele în ședința de judecată, a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat în decizie (f.d. 86 - 90 vol. II) din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Guțu Alexandru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și că există elementele infracțiunii incriminate și nu constituie contravenție după cum se solicită.

Astfel, instanța de apel reținînd circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii în baza art. 287 alin. (3) Cod penal a fost dovedită integral.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste, iar criticile recurentului nu constituie temeuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel.

Argumentul recurentului precum că „*instanța a condamnat pe Guțu Alexandru în lipsa probelor: declarațiilor părții vătămate și a martorilor acuzării, deoarece, declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării nici nu au fost cercetate în ședința de judecată și nici nu stau la baza sentinței de condamnare*”, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează că decizia instanței de apel este argumentată în sensul dat, și cu toate că condamnarea nu se bazează pe declarațiile părții vătămate, se bazează pe alte probe concludente, pertinente și utile, care sunt declarațiile martorului Gudumac Vasile, martorului Nistor Andrei și martorului Xxxxx cît și probele scrise anexate la materialele cauzei penale.

La fel, vinovăția inculpatului Guțu Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal este dovedită prin raportul de constatare medico-legală nr. 512 din 28.07.2017, potrivit căruia *în momentul examinării la Colesnic Anatolie a fost depistată comoție cerebrală, fractura oaselor nazale, echimoze la față și umărul drept, ce au fost produse prin acțiunea traumatică a unui corp dur contodont, condiționînd dereglarea sănătății de lungă durată și se califică*

ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății de scurtă durată (v. 1, f.d. 14).

Argumentul recurentului precum că „*instanța de apel a examinat cauza penală în lipsa părții vătămate, chiar dacă el nu a fost prezent nici la o ședință în prima instanță și nici la o ședință în instanța de apel și a emis o decizie ilegală*” Colegiul penal îl consideră neîntemeiat și menționează în acest sens că instanța de apel corect s-a expus în decizia sa asupra acestui motiv și anume că „*instanța de apel va respinge argumentele apelului, precum că nu a fost asigurată prezența în ședința de judecată a părții vătămate Colesnic Anatolie. La acest capitol prima instanță a menționat, că cercetarea judecătorească a derulat în cadrul mai multor ședințe judiciare în care partea vătămată Colesnic A. nu a fost prezentă, deși de fiecare dată de către instanță a fost pusă în sarcina procurorului asigurarea prezenței la ședințele de judecată a părții vătămate Colesnic A., dispoziție care, nu a fost executată și în astfel de condiții a fost imposibilă audierea ultimului precum și efectuarea confruntării între inculpatul Guțu A. și partea vătămată Colesnic A.. În atare circumstanțe instanța a constatat, că neexecutarea de către procuror a indicațiilor instanței în privința asigurării prezenței în cadrul cercetării judecătorești a părții vătămate și civile, a avut drept urmare constatarea de către instanță a încălcării dreptului la apărare al inculpatului garantat de art. 6 al.2 CEDO, și în special cel de a adresa întrebări victimei. Acest fapt a fost luat în considerație de către instanță care, cu referire la prevederile art. 385 alin. (4) CPP, care stipulează că dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări, a considerat oportună la stabilirea pedepsei inculpatului Guțu Alexandru aplicarea prevederilor art.90 Cod penal”.*

Prin urmare, Colegiul penal, verificând materialele dosarului, sub aspectele invocate în recurs, specifică că, judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de menținere a sentinței în privința lui Guțu Alexandru. Totodată, verificarea declarațiilor părții vătămate și a martorilor și a probatoriului anexat la dosar nu face parte din motivele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

Se reține ca nefondate argumentele apărării, precum că *fapta săvârșită de Guțu Alexandru reprezintă o contravenție pentru care a fost tras la răspundere și a achitat amenda și că nimeni nu poate să fie atras la răspundere pentru aceeași faptă de două ori*, or, instanța de apel întemeiat a menționat că acțiunile inculpatului Guțu Alexandru constituie infracțiunea prevăzută de art. 287 Cod penal, și nu o contravenție, după cum pretinde partea apărării. Totodată, faptul că în privința inculpatului a fost aplicată sancțiunea contravențională prin ordonanța procurorului din 30.08.2017 în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional nu denotă nevinovăția

inculpatului. Or, această ordonanță a fost anulată prin hotărârea Judecătorei Edineț sediul Central din 17.10.2017, cu încetarea procesului contravențional, hotărâre care nu a fost contestată de partea apărării și are puterea lucrului judecat, iar ulterior în privința inculpatului Guțu Alexandru a fost pornită urmărirea penală pe faptul comiterii de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 287 Cod penal.

Totodată, argumentul recurentului precum că „*martorul minor Xxxxx a fost audiat în lipsa pedagogului*” este unul neîntemeiat și lipsit de suport juridic, or potrivit procesului-verbal de audiere a martorului minor din 23 decembrie 2017 acesta a fost audiat în prezența reprezentantului legal (f.d. 50, vol. I).

Argumentele recurentului precum că „*din materialele cauzei penale, trebuie să existe două corpuri contondente: unul recunoscut ca corp delict cu lungimea de 71 cm (vol.I, f. d.55), iar altul cu lungimea de 90 cm și lățimea de 6 cm, ridicat de la fața locului la 28 iulie 2017 și pe care se bazează decizia instanței de apel, dar care nu a fost examinat nici în prima instanță, dar nici în cea de apel și care „s-a evaporat în timp” și ca urmare, se vede foarte clar că, organul de urmărire penală și-a bazat învinuirile aduse prin probe dobândite ilicit, prin tănuirea probelor și falsificarea probelor, inclusiv prin darea de mărturii neveridice de martorii acuzării, inclusiv minorul Xxxxx de la care a fost ridicat corpul delict peste 5 luni de zile de la cercetarea la fața locului*”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și declarative, or parul prezentat și recunoscut ca corp delict a fost examinat în ordinea prevăzută de art. 372 Cod de procedură penală, care prevede că „*Corpurile delict prezentate de părți pot fi examinate în orice moment al cercetării judecătorești. Atît la cererea uneia din părți, cît și din inițiativa instanței, corpurile delict pot fi prezentate pentru examinare părților, martorilor, expertului sau specialistului. Persoanele cărora le-au fost prezentate corpurile delict pot atrage atenția instanței asupra diferitor circumstanțe legate de examinarea acestora, fapt ce se consemnează în procesul-verbal al ședinței. (2) Corpurile delict care nu pot fi aduse în sala de ședință pot fi examinate, dacă este necesar, la locul aflării lor*”.

Totodată, conform ordonanței de ridicare din 23.12.2017 a fost dispusă ridicarea de la minorul Guzun Dragoș, în prezența reprezentantului legal, Guzun Angela a unui suport electronic și anume un disc de model DVD+R cu capacitatea de 4,7 Gb cu inscripția „Fiesta”, în scopul descoperirii circumstanțelor infracțiunii pe care sunt înregistrate 5 fotografii și un „ștacket” de la gard de culoare verde cu alb.

În același timp, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel. În sensul vizat se reține că argumentul recurentului că pe caz există două obiecte care au fost folosite la comiterea infracțiunii: unul recunoscut ca corp delict cu lungimea de 71 cm (vol.I, f. d.55), iar altul cu lungimea de 90 cm și lățimea de 6 cm descris în rechizitoriu”, sunt neîntemeiate, or la caz există doar un corp delict care a fost folosit la săvîrșirea infracțiunii imputate inculpatului Guțu Alexandru, iar divergențele ce țin de

lungimea acestuia nu pot fi de natură să răstoarne soluția instanței de apel, or la caz martorii confirmă că inculpatul Guțu Alexandru i-a aplicat o lovitură părții vătămate Colesnic Anatolie cu o „ștacketă” de la gard de culoare verde, în regiunea feței, în timp ce acesta se deplasa împreună cu Bajura Cristian cu motocicleta. Totodată, se reține că acest argument invocat de apărător, nu a fost invocat de către acesta și în apel (f.d. 217-219, vol. I). Cu atât mai mult, că nici obiecții din partea apărătorului la procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală nu au fost făcute. Prin urmare, recursul ordinar în sensul vizat nu are niciun suport juridic, fiind astfel neîntemeiat.

În ceea ce privește argumentul recurentului precum că *„apărarea a invocat că din sentință se vede clar că instanța în calitate de probe face trimitere la plângerea părții vătămate și declarațiile inculpatului. Și instanța interpretează în motivare doar declarațiile inculpatului”*, Colegiul penal menționează că este la fel neîntemeiat și declarativ, or, acestea se combat prin faptul că au fost motivate și apreciate de către instanța de apel, conform procedurii penale, în cumul cu celelalte probe relevante, nefiind unicele probe care descriu și redau cele întâmplate. Astfel, martorul Guzun Dragoș, audiat sub jurământ, fiind preîntâmpinat de răspundere penală pentru darea mărturiilor false, a confirmat că *„...apropiindu-se de școala sportivă, el l-a observat de Guțu A. cum a ieșit de după o clădire, avînd în mîna un par din lemn cu care intenționa să lovească persoanele de pe motocicletă. După lovitură Colesnic A. a căzut jos din mers, iar Guțu A. s-a apropiat de el și a început să-l lovească cu picioarele peste diferite părți ale corpului. Atunci Guzun D., împreună cu prietenii săi, s-au apropiat de ei ca să-i despartă. La fel a mai comunicat că, Guțu A. era în stare de ebrietate și era agresiv, îi numea pe toți cu cuvinte necenzurate...”*, declarații, care coroborează între ele, precum și cu declarațiile inculpatului Guțu Alexandru, care fiind interogat în ședința instanței de apel vina a recunoscut-o parțial, declarînd că, pe Colesnic l-a lovit cu un par luat de jos.

Argumentul recurentului precum că *„instanțele nu au luat în considerație că încă la 05.01.2018 procurorul Plîngău Alexandru a fost recuzat, pentru motivul că el a examinat anterior cauza contravențională față de Guțu Alexandru, aceleași circumstanțe și s-a expus deja părerea, (vol. 1. f.d. 67)”*, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat, or prin ordonanța din 09.01.2018 (f. d. 68, vol. I) a fost respinsă cererea de recuzare a procurorului în Procuratura r-lui Edineț, Plîngău Alexandru de la conducerea cauzei penale nr. 2017140566 înaintată de avocatul Țurcanu Igor, ca neîntemeiată, din motiv că în speța dată, procurorul Plîngău Alexandru dispunînd intentarea procesului contravențional în privința lui Guțu Alexandru în baza art. 78 alin. (2) Cod contravențional, și aplicîndu-i sancțiune contravențională pe cazul dat, nu constituie temei de recuzare a acestuia, deoarece hotărîrea ultimului a fost anulată prin hotărîre judecătorească. Cu atât mai mult că în cadrul ședinței de judecată

procurorul Plîngău Alexandru a susținut contestația depusă contra ordonanței sale de către avocatul Moldovan Gabriela.

Respectiv, Colegiul penal nu poate să fie de acord cu argumentele recurentului precum că instanța de apel nu a respectat cerințele art.414 Cod de procedură penală, care obligă instanța să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Or, aici urmează a se reține că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de condamnare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Pe cale de consecință, reieșind din raționamentele expuse supra, Colegiul va sintetiza argumentele ce stau la baza soluției de inadmisibilitate a prezentei cereri de recurs, și anume acestea se exprimă în faptul că, odată ce cauza a fost examinată minuțios de către instanța de apel, iar criticele avansate de apărător au primit deja răspunsuri detaliate și fundamentate pe actele cauzei, Colegiul nu vede necesitatea reluării și repetării acestora.

În acest sens se reține și jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că instanțele judecătorești trebuie să-și motiveze deciziile în temeiul art. 6§1 al Convenției (a se vedea în acest sens cauza Ruiz Torija vs. Spain, 9 decembrie 1994, §29). Totuși, instanțele nu sunt obligate să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument al părților, mai cu seamă dacă el este invocat în mod repetat, iar extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei și circumstanțele cauzei. Or, în opinia Curții, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art.6 din Convenție (a se vedea în acest sens cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010).

Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută sentința primei instanțe fără modificări, iar argumentele din recurs, fiind declarative, nu și-au găsit confirmare la caz.

Având în vedere considerentele menționate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale pertinente și relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursul ordinar declarat de apărătorul inculpatului, sunt vădit neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată

nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Țurcanu Igor în numele inculpatului Guțu Alexandru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe **Guțu Alexandru Xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 aprilie 2021.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Toma Nadejda